

יד לבנים
סניף חדרה

רב נגד פחימה מאיר ז"ל

בן כוכבה ושולם

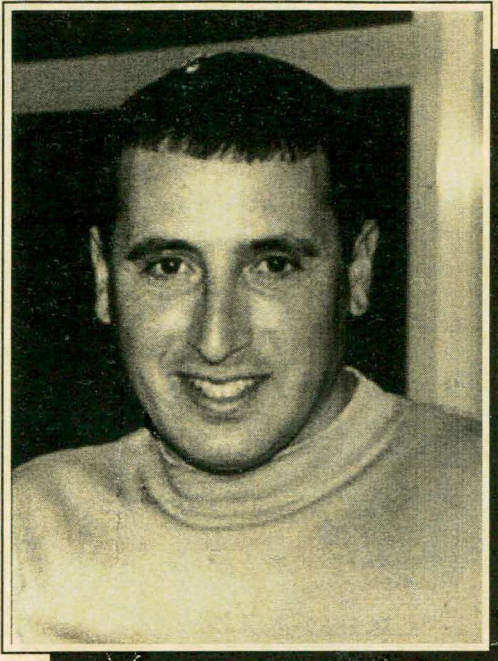
נולד בקדימה

ב-1/5/1961

נפל בז' בניסן תשס"ב, 20/3/2002

נקבר בחדרה

הותיר אישה ושלושה ילדים

רב נגד פחימה מאיר ז"ל
בן 41 בנפלו

פרטים אישיים
מאיר פחימה ז"ל
בן כוכבה ושלוס פחימה

נולד ביום ט"ו באייר תשכ"א 01-05-1961

נפל ביום ז' בניסן תשס"ב 20-03-2002

קורות חיים:

נולד בכפר סבא בבית החולים "מאיר". גדל בקדימה. למד בבית הספר
היסודי "אור תורה" בקדימה. למד בבית הספר תיכון "אורט יד
לייבוויץ" בנתניה.

בסוף שנת 1979 התגייס לצבא והחל את שירותו הצבאי ברמת הגולן.
שירת כ- 18 שנה ביחידה קרבית. בשנת 1987 נישא ועבר לגור עם אישתו
בקצרין שברמת הגולן. בשנת 1996 עבר עם אישתו ושתי בנותיו להתגורר
בחדרה לאחר שעבר לשרת בבסיס "נעורה", שם היה אחראי על אחזקת
ציוד הקשר. לאחר שנתיים נולד לו בן.

כמידי בוקר בשש השנים הארוכות לחייו עשה מאיר את דרכו בקו 823 של
"אגד" לתחנה המרכזית בעפולה, משם היה אמור לעלות על ההסעה
לבסיסו. כשהגיע האוטובוס לצומת מוצמוץ בוואדי ערה, עלה לאוטובוס
מחבל מתאבד לבוש מעיל שחור. לאחר מספר דקות התפוצץ המחבל
באוטובוס. מאיר מת במקום.

מאיר נקבר בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

פרטים אישיים
מאיר פחימה ז"ל
בן כוכבה ושולם פחימה

נולד ביום ט"ו באייר תשכ"א 01-05-1961

נפל ביום ז' בניסן תשס"ב 20-03-2002

קורות חיים:

נולד בכפר סבא בבית החולים "מאיר". גדל בקדימה. למד בבית הספר
היסודי "אור תורה" בקדימה. למד בבית הספר תיכון "אורט יד
לייבוויץ" בנתניה.

בסוף שנת 1979 התגייס לצבא והחל את שירותו הצבאי ברמת הגולן.
שירת כ- 18 שנה ביחידה קרבית. בשנת 1987 נישא ועבר לגור עם אישתו
בקצרין שברמת הגולן. בשנת 1996 עבר עם אישתו ושתי בנותיו להתגורר
בחדרה לאחר שעבר לשרת בבסיס "נעורה", שם היה אחראי על אחזקת
ציוד הקשר. לאחר שנתיים נולד לו בן.

כמידי בוקר בשש השנים הארוכות לחייו עשה מאיר את דרכו בקו 823 של
"אגד" לתחנה המרכזית בעפולה, משם היה אמור לעלות על ההסעה
לבסיסו. כשהגיע האוטובוס לצומת מוצמוץ בוואדי ערה, עלה לאוטובוס
מחבל מתאבד לבוש מעיל שחור. לאחר מספר דקות התפוצץ המחבל
באוטובוס. מאיר מת במקום.

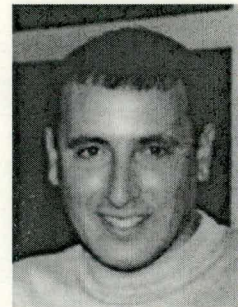
מאיר נקבר בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

פחימה, מאיר

בן אטואל ושלום. נולד ביום ט"ז באייר תשכ"א (1.5.1961) בקדימה. אח לגבי, מזל, דני, בני ורחל. למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי 'אור תורה' בקדימה והמשיך לתיכון 'אורט' בנתניה, וסיים בו בהצטיינות לימודים עיוניים ולימודים במגמת נגרות.

בחודש אוגוסט 1979 התגייס מאיר לצה"ל, לחיל-התותחנים. הוא שירת כחייל קרבי ברמת הגולן. בתום שירות החובה המשיך לשירות קבע במחנה 'קרן' ברמת הגולן. מאיר עבד בתחום הקשר ומכשירי האלקטרוניקה, ועם השנים התקדם בתפקידים ובדרגות והיה לנגד.

מאיר נישא לאתי והם גרו בקצרין, שם נולדו שלושת ילדיהם: נטלי, אורטל ולידור. מאיר היה בעל ואב מסור, שגידל את ילדיו לתפארת. בשעות הפנאי אהב לצפות במשחקי כדורגל, והיה אוהד מסור של 'בית"ר ירושלים'.

לאחר כ-15 שנות שירות ברמת הגולן ומגורים בקצרין עבר מאיר לשרת בבסיס 'נעורה' שליד עפולה, והמשפחה עברה לגור בחדרה.

מאיר, 'מירו' בפי כל, היה אהוב מאוד על כל מכריו, מפקדיו וחייליו. לכולם אהב לעזור, והכל עשה בצניעות מרובה. בכל מעשיו הביא כבוד גדול להוריו, והיה לגאווה המשפחה. בשנת 2000, לקראת שחרורו מצה"ל, החל ללמוד באוניברסיטה מינהל עסקים. לאחר כשנה וחצי סיים את לימודיו, קיבל תואר ראשון וכבר החל לתכנן את שלב ב' של חייו, השלב האזרחי.

ביום ז' בניסן תשס"ב (20.3.2002) נפל מאיר בפיגוע חבלני סמוך לעפולה. באותו בוקר הוא נסע באוטובוס בקו 823 של אגד, מביתו לבסיס. בדרך, בצומת מוצמוץ שבואדי ערה, התפוצץ באוטובוס מחבל-מתאבד ושבעה מהנוסעים, ביניהם מאיר, נהרגו. איתו נהרגו: סמ"ר שמעון אדרעי, סמל מיכאל אלטפירו, רב"ט אהרון רביבו, והאזרחים אלון גולדנברג, מוגוס מהרטו ובלה שניידר.

בן ארבעים-ואחת היה מאיר בנופלו. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-נגד. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו אישה ושלושה ילדים, הורים וחמישה אחים ואחיות. לזיכרו של מאיר תרם אביו ספר הפטרות, סידורים וספר תורה לבתי כנסת בקדימה ובנתניה. אמו תרמה מנורה וסידורים לבית הכנסת בנעורה.

משרד הביטחון

אגף השיקום
היחידה להנצחת החייל

משפחה יקרה,

מילים, כולנו יודעים, יכולות להקל רק מעט מכאבכם, אבל אנו פועלים ועושים, בעצה אחת עימכם, להנציח את זכר יקירכם ולהביא את סיפור חייו לידיעת הרבים, בבחינת "כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד..." (ירמיה לא).

קורות חייו של בנכם ז"ל, במתכונת זו הנמסרת היום לידיכם, יופיעו בימים הקרובים באתר הזיכרון הממלכתי "יזכור" באינטרנט, ומאוחר יותר בדפי ספר "יזכור" שבהוצאת היחידה להנצחת החייל, ובכך יתווספו למסכת סיפורי חייהם של רבים אחרים, מהטובים בבנינו, שנפלו במערכות ישראל.

ליבנו איתכם. יהי זכרו ברוך.

בכבוד רב,
היחידה להנצחת החייל

רב נגד מאיר פחימה ז"ל

"ולי, אבא, אמרת ליה שאר בבית כי מסוכן"

צילום רמזודוקציה: אלכס וווקובסקין

רב נגד מאיר פחימה ז"ל

מאת אורי ארזי ואייל טל

"אבא יקך שלי, רק אתמול אמרת לי לא לצאת מהבית בגלל המצב וחנה הבוקר הגורל דרף אחי ריך. אתגעגע אליך מאוד. אני אוהבת אותך מאוד ואמשיך לאהוב אותך כל חייו."

כך, כשהיא לבושה במעילו הצבאי, ספרה אתי מול נטלי בת ה-14 לאביה, רב נגד מאיר פחימה ז"ל, בן 41 מחרדה, שנהרג בפיגוע האוטובוס בני חל עירון.

■ נוסע קבוע

מאות בני משפחה, חברים, ותושבי חדרה, בהם ראש העיר ישראל סרן, באו להיפרד מפחימה ז"ל, שנטמן בחלקה הצבאית בבית העלמין בחרדה. "תמיד חיפשת אתגר ואת המחויבות הגדולה ביר תר", ספר לו מפקדו.

מאיר פחימה ז"ל שירת 23 שנים בצבא. לפני שש שנים עברה המשפחה להתגורר בחרדה, ומאיר ז"ל נהג לנסוע כל בוקר לבסיסו באוטובוס קו 823, שבו נהרג אתמול.

מאיר פחימה ז"ל הותיר אחריו אשה ושלושה ילדים, בני 14, 9 ושנתיים.

רנ"ג מאיר פחיסה ד"ר

„רק אתמול אמרת לי לא לצאת מהבית בגלל המצב“

מאת ראובן וויס,

כותב ידועות אחרונות
בשורה לבימה בפניו הצבאי של אביה
וקולו נשנק מבטי, נטרה אתמול נשלו פחד
סח (14) בבית יעקובימין הצבאי בחדר וחי
ספידה את אביה, רבינגר מאיר פחיסה ויל,
שנחתה בפינת התאבדות סוף 823.
רק אתמול אמרת לי לא לצאת מהבית
בגלל המצב, והנה הגורל רדף אחריך, בכתה
נטלי. „אבא יקר שלי, היית האבא הכי טוב
בעולם. תמיד עודדת אותי. אני אודמת אותך
מאד ואתנגעך אליך“, הוסיפה.

רבינגר מאיר פחיסה (14) החל את שידורו
הצבאי ברשת הגליל. לפני חמש שנים עבר
עם אשתו, אתי (36), ושהי בנותיהם, נטלי
(14) ואורסל (9) להתגורר בחדר לאחד שני
בר לשרת במסגרת נשורה, שם היה אחראי על
אחיקת ציוד הקשר. לפני שנתיים נולד בנם
הקטן, לידור.

אתמול, סבדי בוקר בחמש השנים האחרונות
נות, עשה מאיר את חרפו בן 23 של „אנרי“
לתחנה המרכזית בעפולה, משם היה אמור
לעלות על המטעה לבסיס. כשסטופ בני נטלי
פחתו על הפיוצו בכביש וארדויערה, הם חשו
כי מוכרח באיטיות שבו נתג מאיר לנסוע.
התחלתו להרגיש רע. הרגשותי שסטופ לא
בסדר, שידור אתמול בני, אחי הצעיר של
מאיר.

מאיר, השלישי מבין חמשת ילדיהם של
בני משפחת פחיסה, נולד וגדל במושבה קרית
מה שבשרון. אתמול הסת בית המשפחה בחרי
רה בני משפחה ומכירים, שהגיעו לתמוך במ
שפתה בשעתה הקשה. האלמנה, אתי, עודדת
ננת כמסופיעה, אפרה. זה מות אביו,
מתים מתאונת, מנחלות, אבל למות כזה
לא ציפינו. מאיר היה מלאך, משהו שידור
במינו. לא היה עוד מישהו כמוהו. איכרתי את
הסיבה לחיות, אבל אני חייבת להחיות מעט
ולחיות חוקה בשביל הילדים שלי. זו הסיבה
היחידה.

אתמול לפנות ערב ליוו מאות אנשים את
מאיר בדרכו ואחרונה. מספר היחידה שבה
שידת אמר על ספרה. היית אדם שנענע לכל
אתנו ומחויבות. חבר ומפקד לסלל אנשיי וחי
חדרה בכל משימה, בכל תרגיל, היית הכפי
פית' של הקשר. מאיר, אני מצדיע לך.

